

set. Ganske vist kom i nogle Aar Forbruget nær op til det bevilgede paa § 27, men atter i Aar er der en ikke ringe Forskel mellem Forbrug og Bevilling. Jeg skal nævne nogle af de Ting, hvor Arbejderne ikke have kunnet fremmes med den Hast, som man oprindeligt har ment. Paa Københavns Personbanegaard er der sparet 1,2 Mill., paa Centralværkstederne i København c. $\frac{1}{2}$ Mill., paa Viborg—Herning-Banen er $\frac{1}{2}$ Mill. af det bevilgede endnu ikke blevet udbetalt, og til det rullende Materiel er der forbrugt 400,000 Kr. mindre.

Jeg har nu her givet en kort Oversigt over de hovedsagtelige Afgivelser fra Finansloven, som findes paa Statsregnskabet. Hvis man giver sig til at studere i Anmærkningerne til § 9, hvorledes det staar sig med vore Aktiver, vil man lægge Mærke til, at der der er en stor Forøgelse paa 20 Mill. Det er imidlertid ikke nogen virkelig Forøgelse af Aktiverne, idet der dertil svarer en Forøgelse af Statsgælden. At vi saaledes have opført 20 Mill. paa Aktiverne og 20 Mill. paa Statsgælden, skyldes jo det, at der er henlagt en Obligation til dette Beløb som Grundfond for Hypotekbanken. Den er Statskassen baade Kreditor og Debitor for, hvorfor den opføres baade som Aktiv og Gæld. Det er altsaa en formel Forøgelse af Aktiverne og en formel Forøgelse af Gælden. Der er ikke nogen Realitet deri, haaber jeg; det kan der kun komme, for saa vidt Staten skulde blive nødt til at svare til Hypotekbankens Forpligtelser, og dertil er der Gud ske Lov ingen Udsigt. Der er nogle andre Forandringer i Aktiverne, som man vil lægge Mærke til. Der er sket en Afskrivning paa Havnelaanene af c. 1,7 Mill., Aktierne i St. Croix's Sukkerfabriker have hidtil været bogførte med et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill., men i Henhold til den Ordning, der blev truffen i min Forgængers Tid, ere de paa Forlangende af Selskabet blevne nedskrevne til $\frac{1}{4}$ af deres paalydende Værdi og staa nu opførte med 375,000. De have derved tabt i Størrelse, men paa den anden Side tror jeg, at vi nu have et sandere Udtryk for, hvad de egentlig ere værd. Laanet til St. Croix's Kommune, der nu i saa mange, mange Aar har staaet mellem vore Aktiver med et Beløb af 567,000 Kr., findes ikke mere; i Henhold til den Hjemmel, der er bleven givet af Rigsdagen, er det slettet. Derimod finder man endnu for allersidste Gang opført de 10 Mill. Kr., som vi have glædet os selv ved i en Aarrække at notere som Tilgodehavende i Vestindien. Ærede Medlemmer ville erin-

dre, at jeg ogsaa har faaet Hjemmel til at slette dette Beløb, men jeg har opfattet det saaledes, at Hjemmelen først er givet fra Begyndelsen af det Finansaar, vi nu ere i. Derfor findes disse 10 Millioner opførte paa dette Statsregnskab, men for allersidste Gang. Endelig ere ogsaa 4 Millioner Husmandsobligationer, som vi have solgt til Hypotekbanken, forsvundne af vore Aktiver.

Endnu skal jeg gøre opmærksom paa, at mellem vore Aktiver vil man finde vort største Aktiv, Statsbanerne, opført med en Anlægs kapital af 212,87 Mill. mod 205,45 paa sidste Regnskab. Der er altsaa en Forøgelse af ca. 7 Mill. Kr. Kassebeholdningen, der i Fjor den 31. Marts var 34,08 Mill. Kr., er i Aar 43,65 Mill. Kr. — unægtelig en god og rigelig Kassebeholdning. Aktiver og Kassebeholdning tilsammen udgøre $383\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og derimod staar en samlet Statsgæld paa 257,9 Mill. Kr. Det giver et Overskud af Formue paa 125 Mill. Kr.

Jeg har set det fremsat, og der lever maaske rundt omkring i nogle Bevidstheder den Tro, at naar Finansministeren udarbejder Finansloven, sætter han med beraad Hu Indtægterne saa lavt som muligt og lader med Glæde Udgifterne figurere med ret høje Tal, fordi han ønsker at have den Glæde senere, naar han aflægger Statsregnskabet, at berede Rigsdagen en behagelig Overraskelse. Jeg har set dette fremsat netop i Forbindelse med dette Statsregnskab. Men jeg maa meddele ærede Medlemmer, at dette beror paa en ren Misforstaaelse. Tværtimod gaa Bestræbelserne fra Finansministeriets Side ved Budgettets Formning bestandig ud paa at komme saa nær til Virkeligheden som muligt. I tidligere Tider brugte man næsten overalt at lægge et Gennemsnit af en fortløbende Aarrække til Grund for de enkelte Poster. Saaledes lagde man Gennemsnittet af Toldindtægterne for en Aarrække til Grund og opførte et saadant Gennemsnit som det, man ventede i det kommende Aar. Det have vi mere og mere forladt. Da der, ikke altid, men i Regelen er en Stigning i Indtægterne, saa vil man, ved at tage f. Eks. 5 Aars Gennemsnit, komme til et lavere Resultat end ved at tage det, som Statsregnskabet eller Erfaringerne vise, man har faaet ind det sidste Aar. Netop i de senere Aar ere vi i vidt Maal gaaede over til, i Stedet for at holde os til Gennemsnittet af f. Eks. 5 Aar, at lægge det, som det sidste Aar har bragt ind, til Grund for det kommende Aars Fi-